

HOMILIA DE LA MISSA DE PASQUA

Podríeu dir-me quina és la funció vital més decisiva per al funcionament del nostre organisme? Aquella funció que inevitablement està lligada a la vida des que el cordó umbilical és tallat i fins a l'últim alè de vida? Aquella funció que, malgrat que la realitzem sense adonar-nos-en, hi podem exercir cert grau de control? Molts ja haureu encertat que m'estic referint a la funció respiratòria.

Respirem. Sempre ho estem fent, encara que normalment no ens n'adonem. D'altres moments, tanmateix, ens en fem plenament conscients quan fem un esforç físic intens, quan patim un estat d'ansietat o angoixa, un ensurt, un estat d'excitació o una situació de mareig. En aquests casos, el ritme de la respiració s'intensifica (hiperventilació) o minva sobtadament (hipoventilació).

Però, per què us parlo de la respiració? Doncs, perquè l'evangeli d'aquesta celebració de Pasqua ens revela que la funció vital de tot deixeble s'assembla a la respiració corporal. Perquè com ens mostren els textos de les aparicions del Ressuscitat, els primers que veuen Jesús i el reconeixen són els deixebles que vivien una relació d'amor amb ell: les dones, Joan, Maria –com diu sant Ignasi. I l'amor, per a l'ànima, és bàsic com la respiració per al cos.

Vull mostrar-vos, doncs, que, com a deixebles de Crist, necessitem respirar amor diví. Vull mostrar-vos que, igual que els pulmons necessiten omplir-se d'aire, l'ànima necessita omplir-se de l'amor de Jesús. Vull mostrar-vos que una de les funcions més bàsiques d'un seguidor de Jesús és la “respiració espiritual”.

Què significa que l'ànima ha de respirar per mantenir-se viva? Què significa que cal aprendre aquesta funció bàsica per ser deixebles de Jesús? No us responc jo, sinó Jesús mateix. Ho fa en l'evangeli d'avui. Ho ha fet en els evangelis anteriors a aquest. Ho va fer en vida als seus deixebles. I ho segueix fent a través del seu Esperit Sant. Ho fa cada vegada que en els seus ensenyaments i en els seus fets ens revela el seu manament: “Estimeu-vos els uns altres com jo us he estimat”.

Respirar espiritualment, com en la respiració física, demana dos tempos o moviments: inspiració i expiració.

Inspiració. Inspireu l'amor de Jesús i ompliu els pulmons de l'ànima de la seva llum, afecte, tendresa, protecció, comprensió i perdó! Deixeu-vos abraçar per la seva paraula, llegint textos bíblics o mirant la sèrie *The Chosen*¹. Deixeu-vos alimentar pel seu cos i la seva sang, quan es fa present en l'eucaristia. Deixeu-vos perdonar mitjançant el sagrament de la confessió. Feu-lo partícip de les etapes més importants de la vida, mitjançant els sagraments del baptisme, la confirmació, el matrimoni... Cerqueu-lo, seguïu-lo i treballeu una bonica i sòlida relació personal, mitjançant el diàleg i l'oració constant i fidel. Obriu els ulls al món, a la creació, a la vida, i adoneu-vos de quantes coses porten el segell diví del seu amor.

Cal inspirar l'amor de Jesús. Si no ho fem, no podrem ser testimonis seus. És sabut que la persona que no rep amor difícilment podrà donar-ne; que aquell que no és estimat difícilment podrà fer-ho; que el membre de la parella que sempre ha de donar sense rebre corre el risc de cansar-se. Per donar amor, primer hem d'experimentar-lo. L'amor necessita amor.

Els primers deixebles primer també van haver d'inspirar l'amor de Jesús. En el seu cas ho van poder fer directament: sentint com Jesús els cridava amb amor; sentint com Jesús els canviava la vida; sentint com Jesús els seduïa amb la seva paraula; sentint com Jesús els curava l'ànima amb la seva paciència delicada; sentint com Jesús els meravellava i els obria a la presència immediata de Déu amb els seus miracles; sentint com Jesús els estimava d'una manera que mai no havien experimentat, especialment en els fets que aquests dies sants estem celebrant. Els primers deixebles van "inspirar" Jesús i van seguir-lo. Nosaltres, per esdevenir deixebles de Jesús, també hem de començar per "inspirar" el seu amor. Quan això succeeix, el miracle de l'amor es posa en marxa, rebem el seu amor i ens capacitem per donar-lo, per passar al segon moviment de la "respiració espiritual": l'expiració.

Expiració. Si estem plens de l'amor de Déu, com els pulmons plens d'aire, alliberem-lo a l'exterior! Perquè quan hem après a "inspirar", quina altra cosa es pot fer que no sigui transmetre'l als altres i contagiar-lo? I és que una ànima que ha experimentat l'amor de Déu és una ànima capaç de tenir cura, escoltar, perdonar, acompanyar, protegir i servir els altres, és a dir, "exhalar" aquest amor que rep del Creador a les altres criatures.

¹ "The Chosen". www.thechosen.tv/app o a Apple Store o Google Play. Més informació a <https://watch.angelstudios.com/thechosen>

No deixeu d'estimar els altres com Jesús ens estima. No estalvieu el fet de donar-vos als altres, prioritzeu-los a vosaltres mateixos. No dubteu a lliurar-vos als altres, veient-los com a germans, com les oportunitats que us ofereix Déu per treure el millor de vosaltres mateixos i per caminar cap a la santedat.

Heus ací la funció vital de ser deixebles: estimar com Jesús ens ha ensenyat; primer deixant-nos estimar per Jesús (inspiració), per poder després estimar segons el seu exemple (expiració).

Convé recordar una altra condició de la respiració espiritual dels deixebles. "Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat". Així acaba el resum de les aparicions del Ressuscitat que fa l'evangelista Marc i del qual avui hem proclamat els primers versets.

Fixeu-vos que un element secundari de la respiració corporal és la parla. Que és durant l'expiració que l'aire surt dels pulmons, arriba a la laringe, xoca contra les cordes vocals que es contrauen i es produeix la veu; una veu que gràcies als articuladors bucals es converteix en fonemes que, units els uns amb els altres, articulen paraules i frases que ens permeten comunicar-nos. Així, doncs, aquesta expiració, no tan sols ha de servir per exhalar l'amor de Jesús i estimar els altres com ell ens ha estimat; sinó també per predicar arreu el regne de Déu, explicar qui és Jesús, testimoniar què hem viscut al seu costat i, així, que molts puguin conèixer-lo, estimar-lo i seguir-lo.

Quan deixem que l'ànima parli i articuli paraules d'amor, altres poden trobar la font de l'amor que a nosaltres ens nodreix. Els altres no només es queden amb l'amor que els podem comunicar, sinó que poden apropar-se a aquell que ens ha estimat.

Que l'amor que oferim als altres parli de Crist!

Catedral de Solsona, 3 d'abril de 2021